

Ustawa o rehabilitacji do Trybunału

27 stycznia 2011

Złamanie zasad demokratycznego państwa prawa, poprawnej legislacji oraz szczególnej pomocy osobom niepełnosprawnym zarzuca NSZZ „Solidarność” nowelizacji ustawy o rehabilitacji zawodowej i zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Komisja Krajowa jednogłośnie podjęła decyzję o skierowaniu do Trybunału Konstytucyjnego wniosku o zbadanie zgodności z Konstytucją niektórych zapisów ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. „Solidarność” kwestionuje przede wszystkim wydłużenie normy czasu pracy dla pracowników z orzeczoną znaczną lub umiarkowaną stopniem niepełnosprawności do 8 godzin na dobę oraz 40 godzin tygodniowo.

W przygotowanym wniosku związkowcy przekonują, że wprowadzone ustawą przepisy naruszają zasady zawarte w Konstytucji RP, a szczególnie: zasadę zaufania do państwa i bezpieczeństwa prawnego, zasadę poprawnej legislacji oraz zasadę szczególnego wsparcia osób niepełnosprawnych.

Zdaniem autorów wniosku, podczas procesu legislacyjnego nie przedstawiono żadnych argumentów uzasadniających wydłużenie normy czasu pracy osobom niepełnosprawnym.

– Skrócona norma czasu pracy stanowi element systemu rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych. Wprowadzane zmiany prowadzą do częściowego demontażu tego systemu – uważa Ewa Kędzior, pełnomocnik Komisji Krajowej ds. osób niepełnosprawnych.

Związkowcy obawiają się, że pod wpływem nacisku pracodawcy, który nie ma interesu ekonomicznego w skracaniu normy czasu pracy, w obawie o utratę pracy osoby niepełnosprawne będą

rezygnowały z możliwości pracy według skróconej normy czasu pracy – nawet jeśli skrócenie dobowej normy czasu pracy będzie wskazane ze względu na ich stan zdrowia.

Skarżona przez NSZZ „Solidarność” ustawa od początku budziła duże kontrowersje. Jednym z celów wprowadzonych w ustawie zmian miała być poprawa sytuacji finansowej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Jak przekonują związkowcy, ustawodawca nigdzie nie wykazał, w jaki sposób wydłużenie normy czasu pracy osób niepełnosprawnych miałoby przyczynić się do zwiększenia przychodów PFRON czy też do zapewnienia środków publicznych na realizację zadań przewidzianych w ustawie o rehabilitacji. „W kontekście założonych celów ustawy rozwiązanie w postaci wydłużenia normy czasu pracy osób niepełnosprawnych [...] jest nielogiczne, niekonsekwentne i nie przyczyni się do realizacji założonych celów ustawy. Nieadekwatność rozwiązań normatywnych w stosunku do zakładanych celów potwierdza zarzut naruszenia zasad przyzwoitej legislacji” – czytamy we wniosku przygotowanym przez NSZZ „Solidarność”.

Źródło: [Obywatel](#)